

הכל מאת ד'

מסופר על ה"חפץ חיים" שגם כשהיה רוצה לעבור מחדר לחדר היה אומר: אני עובר לחדר השני בעזרת ה'.

וכבר אמר רבי ישראל סלנטר, שעם עזרה של הקב"ה אפשר לחצות את האוקיינוס, ובלי עזרתו - אפילו את מפתן הדלת אי אפשר לחצות.

מספרים על אדם שחיתן את ילדו העשירי, ובשמחת ה"שבע ברכות" אמר לנוכחים שהוא חיתן את כל עשרת ילדיו בלי עזרתו של הקב"ה.

לפליאתם של השומעים הסביר: כשאנו אומרים שד' עזר, אנו מתכוונים, שאני עשיתי והוא עזר לי.

אך כאן הדברים היו אחרת, כך אמר האב. **אני לא עשיתי כלום, את הכל הקב"ה עשה לבד!**

(להתעדן באהבתך / א גישמקע ווארט גיליון רלא, פרשת וישב תשע"ד)

בזמן מחלתה של הרבנית סורוצקין ע"ה נוצר באופן פתאומי צורך דחוף לנתחה.

לשם כך השיגו לאחר השתדלויות רבות פרופסור מפורסם, המומחה ביותר באותו התחום.

לפני הניתוח ביקשה הרבנית לשוחח עם הרופא מספר דקות, וכך אמרה לו: אדוני הרופא, אתה יודע שרבות השתדלתי כדי להשיג את עזרתך. רוצה אני לבקש ממך דבר מה. אם ח"ו אמות על שולחן הניתוחים, אל נא תרגיש רע, דע לך כי הכל הוא מאת ד', ואתה אינך אשם בכך כלל. שלא יציקו לך רגשות אשמה וייסורי מצפון, כי כך הוא רצון ד'.

הרופא שהיה גאוותן גדול בהתאם למעמדו הבכיר, הופתע מן הדברים ואמר: אני מעריך מאוד את רגישותך לזולת על אף חוליך ומצבך הקשה.

אולם הרבנית הוסיפה ואמרה לו: עדיין לא סיימתי את דברי, רצוני להוסיף עוד דבר קטן. דע לך כי אם הניתוח יצליח באופן הטוב ביותר, זה גם לא אתה! הכל מאת ד'!

(הרב עזריאל טאובר שליט"א / פרקי מחשבה: מהותו של יהודי, עמ' קצנ)

אין בהם טבע

חיי אמונה וביטחון, הם ורק הם מהווים **ערובה לשלוות הנפש ולרגיעה**. כאשר יהודי צועד בביטחון ובתמימות, יד ביד עם הקב"ה, מחשבותיו ותכניותיו מקבלות את האיזון הנכון.

הוא יודע כי תפקידו להשתדל, ותו לא מידי. מה שמגיע לו, יבוא לידידו בכל אופן, ומה שלא מגיע לו, לא יגיע לידידו גם אם "יהפוך את העולם".

(הרב עזריאל טאובר שליט"א / פרקי מחשבה: מהותו של יהודי, עמ' רח)

במשך תקופה ארוכה עמד חסר דעת מפורסם בכניסה לירושלים. הוא היה עומד ומסמן בידו לרבות מכוניות הנכנסות ירושלימה: קדימה! קדימה! סע! כך הקפיד לעמוד שעות על גבי שעות ולהתמלא בקורת רוח נהדרת: כולם הרי נוסעים בגללי, אני פוקד עליהם, והם נוסעים... הפלא ופלא. איזה שהוא חיסרון קטנטן במוח, ומיד אתה משוכנע שכל תל אביב צועדת אחריו פנימה לתוך ירושלים, רח"ל.

כך, ממש כך, עומד לו האדם ה"לא משוגע" שנים רבות ומדמה לעצמו - **אני מנווט, אני מנהיג**. הילדים חולים - האבא צועק: סע! לוקח אקמול, נותן לתוך פיו והחום הולך לו. הוא בטוח שהוא מרפא את ילדיו...

במהלך חיים ארוכים אנו משוכנעים שהבית הפרטי שלנו מנווט על ידינו! - - - הקב"ה מנהיג את העולם בכל עת, נותן אור ירוק שהאקמול יפעל את פעולתו. הבריאות נוסעת, החיים זורמים, הפרנסה מגיעה בדרכים נפלאות, אלפי פרטים אצים להם בקלחת הפרטית, והאיש רק עומד ועושה עם היד - סע! סע!... אך בטפשותו מחיך לעצמו ובטוח במאה אחוזים שהכל זה הוא.

גם לנו מותר לעמוד יחד ולשמח אנשים בכניסה לירושלים...

(דברי ר' שלום שבדון זצ"ל / קול חוצב, עמ' 80)

כשיוצאים מהכל תחת שליטה, הכל לפי תכנית שהתווה בורא עולם, האב הרחום והחונן, מקבלים כוח להתמודד. לעומת זאת, כשחושבים שהכל מקרה, קשה מאוד להתמודד.

הרמב"ן בדבריו המפורסמים בסוף פרשת בא כותב דברים נוקבים: **"שאינו לאדם חלק בתורת משה רבנו עד שנאמין בכל דברינו ומקרינו שכולם ניסים, אין בהם טבע ומנהגו של עולם"**. זו עבודת חיים, להפנים ידיעה זו שהכל ניסים.

(הרב פנחס ברייער, "התמודדות בניחוח קפה", מרווה לצמא, ט בשבט תשע"ד, עמ' 16)

טוז ההצלחה

"וירא אדוניו כי ה' אתו וכל אשר הוא עושה ה' מצליח בידו" (בראשית לט, ג)

פירש רש"י: שם שמים שגור בפיו. כל הצלחותיו של יוסף היו מפני ששם שמים היה שגור על פיו על כל צעד ושעל.

על כך אמר השל"ה הקדוש (שער האותיות, אמונה): **"ועצת ד' היא תקום"** ראשי תיבות "היא" - **אם ירצה ה', ואז "תקום"**. כאשר ידע האדם שכל ענייניו תלויין ברצון ה' ורק הוא המחליט לו בכל ענייניו אז יצליחו ויתקיימו עסקיו.

(להתעדן באהבתך / א גישמקע ווארט גיליון רלא, פרשת וישב תשע"ד)

"רבים מכאובים לרשע, והבוטח בד' חסד יסובבנו"

אין מוותרים לרשע, ועל כן רבים מכאוביו. אבל לרשע הבוטח בד' - חסד יסובבנו! אם הוא בוטח בד', הוא יוקף בחסדו יתברך למרות רשעותו.

(הרב יעקב ישראל ביפוס / לקח טוב: חיים של תורה ב, עמ' רלז)

"הקו שלך" - מגוון שלוחות המכילות תוכן עשיר ומרתק לנשים, שיעורי השקפה והלכה וסיפורים על נשים גדולות, בעברית, באנגלית וביידיש. חייגי: 054-8529999 / 072-2442494